

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“ (Ef 4,4)¹

V Týdnu modliteb za jednotu křesťanů² jsme vyzváni, abychom zaměřili svou pozornost zejména na jedno téma z Pavlova listu Efezanům. V takzvaných listech z vězení se obrací ke svým adresátům a vybízí je, aby vydávali věrohodné svědectví o své víře prostřednictvím jednoty.

Ta je založena na jedné víře, jednom Duchu, jedné naději a jen díky ní lze vydávat svědectví o Kristu jako o „těle“.

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“

Pavel nás vyzývá k naději. Co je to naděje a proč jsme vybízeni, abychom ji žili? Je to výhonek a dar, který máme za úkol střežit, rozvíjet a dobře využívat pro dobro všech. „Křesťanská naděje nám přisuzuje onu úzkou linii horského hřebene, onu

¹ Český ekumenický překlad.

² Koná se na celé severní polokouli od 18. do 25. ledna a na jižní polokouli v týdnu Letnic. Texty pro letošní modlitbu připravila ekumenická skupina koordinovaná Arménskou apoštolskou církví. V České republice a na některých dalších místech předchází Týdnu modliteb za jednotu křesťanů Alianční týden modliteb organizovaný Evangelikální aliancí. V roce 2026 proběhne ve dnech 11. až 18. ledna.

hranici, kde naše povolání vyžaduje, abychom se každý den a každou hodinu rozhodovali být věrní Boží věrnosti vůči nám.“³

Naše povolání, povolání křesťanů není jen záležitostí mezi jednotlivcem a Bohem, ale je to „svolání“, to znamená, že jsme povoláni společně, je to výzva k jednotě mezi těmi, kdo se snaží žít podle evangelia. V promluvách a spisech Chiary Lubichové často nacházíme výslovné odkazy na jednotu, která je vlastní její spiritualitě – je plodem Ježíšovy přítomnosti mezi námi. A tato přítomnost je zdrojem hlubokého štěstí.

„Je-li jednotu pro křesťana tak důležitá, vyplývá z toho, že nic není tak v rozporu s jeho povoláním jako právě zanedbávání jednoty. A proti jednotě se člověk prohřešuje vždy, když podlehně pokušení individualismu, které se stále znovu opakuje a které ho vede k tomu, aby dělal věci na vlastní účet, aby se nechal vést pouze svým vlastním úsudkem, osobním zájmem nebo prestiží a ignoroval druhé, jejich potřeby, jejich práva, nebo jimi dokonce pohrdal.“⁴

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“

V Guatemale je dialog mezi příslušníky různých křesťanských církví velmi živý. Ramiro nám píše: „Společně se skupinou lidí z různých církví jsme připravili Týden modliteb za jednotu křesťanů. Součástí programu byl umělecký festival připravený společně s mladými lidmi a různé obřady v jednotlivých církvích. Katolická biskupská konference nás požádala, abychom na tuto zkušenost navázali a připravili také společné sdílení se skupinou katolických biskupů a lidí z různých církví, kteří přijeli z celé Ameriky na setkání u příležitosti 1700. výročí Nicejského koncilu. Kromě těchto aktivit velmi silně zakoušíme jednotu mezi námi všemi a plody, které přináší – bratrství, radost a pokoj.“

³ Madeleine Delbrêlová, mnohými považována za jednu z nejvýznamnějších duchovních osobností 20. století. www.pasomv.it/files/bocc/madalein_del_brel_noi_spes.pdf.

⁴ Ch. Lubichová, Slovo života na červenec 1985, taktéž v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 327.

Patrizia Mazzola a tým Slova života